cepit debebat quia primus conmissarius qua habebat causam abdicare
et malum suffidere sine licentia superioris non potuit ar. c. pastoralis de offi. dele. et c. super questionum § intencionis de testibus
ipso auditore nec obstat iura in contrarium allegata viz. c. appellacionis et
in c. continuasti et c. licet que concedunt quod causa sufficitur per delacionem
relacionem et remissionem ad cognicionem superioris seu principis tunc
enim de tali causa deferens remittens seu referens utilatius se
dicto remittere potuit iussu principis causa eandem sibi remittentis ut
indicio c. Cum appellacione in fine et sic potuit quod principis causa deferens et
remittenti qui in toto deposuerat esse iudex remitti ut ibi multo fortius
quod auditores qui forte nullam relacionem latam sentencie in causa habebat potuit et debebat causam remitti primo auditori sibi pari et
non superiori quod sua remissione causam deposuerat esse iudex. Ideo causam iurisdictionis
quam habebat abdicare non potuit remittendo alii auditori sed hoc remittendo ad cancellariam domini nostri pape quia hoc est remittere ad
causam suae commissionis ipsius principis tunc enim etiam si conmissarius habuisset
alia totaliter in potestate superioris sufficienter fuisset quod ipsam superius allegata
et vide notata per Io. an. in nov. in c. ut debitum de app.

Ex hoc insurrexit aliud dubium viz. utrum ad iudicem
in partibus a quo iudicium a quibusdam conmissariis ad sedem
apostolicam fuit appellatum et appellacioni delatum et super hoc adepta
dum huius appellacionis prefixus ambe partes renunciaverunt hoc est
antequam sit huius appellacionis superiori putata et per ipsum recepta posset
sic appellacio ad priorem iudicem a quo sit erat appellatum et delato redire
et in negocio principali ad ulteriora procedere aliqui domini dicebat
quod sic per c. interposita § ille de renunciacione de app. ubi videtur textus
Hostiensis de app. appellat quod possit renunciare appellacioni sue quo
prius est et redire ad primum iudicem salvo iure expensarum satisfaciendarum parti
appellanti quia tunc locum non habet si de ipsius consensu et voluntate
huius habetur redditus sive regressus ex qua parte fuit oppositus textus
in c. conmissus de elec. li. vi. fuit etiam clementina premissis Rigor de app. et
in antiquis c. personas Cum sit sepe et textus hostiensis in quibus
aperte quod propter renunciacionem tacitam appellantis non petendo apostolos
debito tempore nec infra prosequendo appellacionem partes redeunt
ad priorem iudicem quod nunc multo fortius propter renunciacionem expressam
possunt ita quilibet licitum est iuri pro renunciare de regulis
ad apostolos quod hac etiam parte fuit et pro ut michi videtur summa
quarta et raciones inducte per Io. mo. in c. Cum appellacione sumptum li.
vi. ubi querit et disputat de iudice appellacioni deferente an
possit re integra huius dilacionem revocare et in ea ulterius procedere